

κραυγῶν, ἐπικηλίθε μετ' ὀλίγον ἀκολουθούμενον ὑπὸ δεκάδος ὁμοίων του ἄτινα περιεκύλωσαν—ὡς δαιτυ-
τυμόνες περὶ στρογγύλην τράπεζαν—τὴν φωλεάν, ἔνθα ἦτο περιμαζευμένον μετ' αἰσχύνης τὸ θῆλυ παρατηροῦν μετ' ἀπελπισίας τοὺς νεοσσούς του.

Τότε ὁ σύζυγος ἤρχισε διὰ διαφόρων κινήσεων τοῦ λαίμου κρ, κρ, κρ, νὰ διηγῆται φρίνεται τὸ ἀπίσιον γεγονός. Εἰς τὰ γενόμενα ὑπ' αὐτοῦ ἀπνήτων ἐν ρυθμῷ τὰ ἄλλα καὶ ἡ συζήτησις, ἡ μᾶλλον ἡ δίκη, ἐξηκολούθησεν οὕτω περὶ τὴν ὥραν, ὅποτε ὀρμήσαντα ἀπαντα κατὰ τῆς συζύγου, κατεξέσχισαν αὐτὴν τε καὶ τὰ τέκνα τῆς, ἀποπλύναντα οὕτω τὸν ρύπον τῆς μοιχείας.

Πῶς φρίνονται ὑμῖν ταῦτα;

Ἴσως πολλὰ ἐκ τῶν ζῶων, τὰ ὅποια βεβαίως συνεννοοῦνται ὡς καὶ ἡμεῖς διὰ τῶν κινήσεων καὶ τῆς φωνῆς, δὲν στεροῦνται καὶ τιῶν ἐκ τῶν αἰσθημάτων διὰ τὰ ὅποια ὁ ἄνθρωπος κινεῖται ὅτι διαφέρει αὐτῶν.

Πειρασιεύς

ΠΑΝΑΓ. Σ. ΖΗΖΗΛΑΣ

ΠΕΡΙ ΣΑΚΧΑΡΟΥ ΚΑΙ ΣΑΚΧΑΡΙΝΗΣ

Ἐκ τῶν νεωστὶ συνθετικῶς παρασκευασθεισῶν, χρησίμων πρὸς κατασκευὴν ἐδεσμάτων οὐσιῶν, οὐδεμία ἴσως ἐκίνησεν ἐνδιαφέρον μεγαλείτερον τῆς σακχαρίνης. Οἱ ἐπιστήμονες ἐξέφερον τὴν περὶ σακχαρίνης γνώμην αὐτῶν καὶ μ' ὅλην τὴν κακὴν ὑποδοχὴν, ἣν ἀρχικῶς εὔρε τὸ παρασκευάσμα τοῦτο, ἦδη οὐ μόνον ἡ ἐντελής ἀβλάθεια αὐτοῦ ἀπεδείχθη, ἀλλὰ καὶ ὅτι οἱ ἐκ πολυσαρκίας, διαβήτου καὶ ἀρθρίτιδος πάσχοντες καὶ ἐν γένει ἐκεῖνοι, εἰς οὓς ἡ χρῆσις τοῦ κοινοῦ σακχαροῦ ἀπαγορεύεται ὑπὸ τῆς θεραπευτικῆς, δύναται νὰ λαμβάνωσιν ἀντ' αὐτοῦ, ἀνευ φόβου τινός, σακχαρίνην. Ἐπὶ τῆς ἔριδος δὲ ἦτις ἀνεφύη ὑπὲρ καὶ κατὰ τοῦ νέου τούτου σώματος, ἃς κρίνη ὁ ἀνεκγνώστης ἐκ τῶν κατωτέρω γραμμῶν. Ἐν πρώτοις εἶνε ἡ σακχαρίνη σχετικῶς εὐθινοτέρα, καθότι εἶνε 300πλασίως γλυκυτέρα τοῦ συνήθους σακχαροῦ. Μικρὸν δηλ. τεμάχιον σακχαρίνης ἴσον κατὰ τὸ μέγεθος πρὸς κόκκον φκῆς καθιστᾷ γλυκύτατον τὸ ἐντὸς μεγάλου κυάθου περιεχόμενον τέιον, κηφῆ, ἢ σοκολάταν. Ἔτερα πλεονεκτήματα τῆς σακχαρίνης καταφαίνονται ἅμα ἡ διάλυσις αὐτῆς ζεσθῆ· οὕτω π. χ. μικρὰ ποσότης αὐτῆς παρεμποδίζει τὴν ἐκ κυάμων, φασόλων, πίσων καὶ λαχάνων ἐν γένει συνήθως προκαλουμένην φύσιν. Κρέμα καὶ πηκτὴ διὰ σακχαρίνης παρασκευασθεῖσαι καθίστανται τόσοσιν συμπαγεῖς ὡς ἀν πρὸς κατασκευὴν εἶχε ληφθῆ ἢ τριπλασίως ποσότης γαλακτίνης. Περισσότερον ἀξία παρατηρήσεως εἶνε ἡ ἐπι-

δρασις τῆς σακχαρίνης ἐπὶ ζυμαρικῶν, ἅτινα πρόκειται ταχέως νὰ ψηθῶσιν· ἐνῶ δηλ. τὸ σύνθετος σάκχαρον παρεμποδίζει πολλάκις τὴν ζύμην ν' ἀνέλθῃ καὶ κατόπιν ταχέως μελάνοι τὰ ψηθόμενα ζυμαρικά, ἀπ' ἐναντίας ἡ σακχαρίνη, τὸ μὲν πρῶτον, δηλ. τὸ ν' ἀνέλθῃ ἡ ζύμη, ἐπιταχύνει, τὸ δὲ δεύτερον, ἦτοι τὴν μελάνωσιν τοῦ ψηθόμενου, παρεμποδίζει καὶ συντελεῖ ἐν γένει πολὺ εἰς τὴν κατασκευὴν ἐκλεκτῶν ζυμαρικῶν πρὸς μεγίστην τῆς κατασκευαζούσης τῶντα οἰκοδεσποίνης καὶ τῶν καταναλωτῶν χαράν. Ἐξ ἀπαντος δὲ δὲν ἀπέχει πολὺ ὁ χροῖνος, καθ' ὃν ἐντὸς ἐκάστου μαγειρείου, ὅπως διὰ τὰ ἄρωματικά οὕτω καὶ διὰ τὴν σακχαρίνην θὰ ὑπάρχῃ ἰδιαιτέρον δοχεῖον.

Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές, ὅτι ἡ σακχαρίνη οὐδέποτε θ' ἀντικαταστήσῃ τὸ σάκχαρον, καθότι τὸ τελευταῖον τοῦτο κέκτηται πρηνετικὴν ἀξίαν ὑπὸ θρεπτικῆν ἔποψιν, ὅπου ὅμως ἡ θρεπτικὴ ἰδιότης τοῦ σακχαροῦ ἔχει δυσάρεστους συνεπείας (π. χ. εἰς πολυσάρκους ἀνθρώπους) καθὼς καὶ κατὰ τὴν κατασκευὴν ζυμαρικῶν τινῶν, γλυκῶν ἢ τεθησαυρισμένων καρπῶν κτλ. ἡ σακχαρίνη εἶνε προτιμότερα. Μολονότι δὲ ἡ γαλλικὴ τοῦ σακχαροῦ βιομηχανία δεινῶς ἀντεπεξῆλθε κατὰ τῆς σακχαρίνης, ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀξία αὐτῆς ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐν Παρισίους διεθνεῖ ἐκθέσει, ἐν ἣ ἔτυχε τοῦ πρώτου βραβείου· ἀπαρκτήρητος δὲ καθ' ὅλοκληρίαν ἔμεινε ἡ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπονομῆς τῶν βραβείων δημοσιευθεῖσα γνώμη παρισίνου τινός ἰατρονομίζοντος, ὅτι «*Saccharin est nuisible comme tout ce qui nous vient de l'Allemagne!*» Βεβαίως ἡ περὶ σακχαρίνης γνώμη τοῦ ἰατροῦ τούτου εἶνε καταφανῶς κρίσις λίαν ἐπιρρασθεῖσα ἐκ τοῦ μεταξὺ τῶν δύο ἐθνῶν ἀμοιβαίου μίσους καὶ στερομένη ἐπομένως πάσης ἐπιστημονικῆς ἀξίας, καθότι κορυφαῖοι ἐν Γερμανίᾳ εἰδικοί ἐπιστήμονες καὶ οἱ καθηγηταὶ Ed. Suess ἐν Βιέννῃ, καθηγητῆς Δr. Gaus ἐν Karlsbad, ὁ καθηγητῆς Leyden ἐν Βερολίνῳ καὶ λοιποὶ, ἀπέδειξαν τὴν ἐντελὴ τῆς σακχαρίνης ἀβλάθειαν.

(Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Ἡ Ἔθνογραφία τῆς Πελοποννήσου κατὰ τὸν κ. Α. Φιλιπῶνα ὑπὸ Κ.—Αἱ Πάτραι ὑπὸ μετεωρολογικῆν ἔποψιν ὑπὸ Χρ. Κορούλλου.—Ἡ δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ Ἀλεξ. Βάλβη.—Ἄμμοις ἀξία τῶν δασῶν μας ὑπὸ Ν. Χλωροῦ.—Περὶ τῆς περὶ τὸν ἴδιον ἄξονα κινήσεως τοῦ Ἐρμου ὑπὸ Δημ. Κοκκίδου.—Ἡ Ἠλεκτρικὸς φωτισμὸς ἐν τῷ μεγάλῳ θεάτρῳ τῆς Γενεύης ὑπὸ Δ. Καλθοκορέση.—Ἐπιστολὴ ὑπὸ Π. Ζίζηλα.—Περὶ σακχαροῦ καὶ σακχαρίνης ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ οἵτινες δὲν ἔλαβον τακτικῶς τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα φύλλα τοῦ «Προμηθέως» νὰ δηλώσωσι τοῦτο ἐγγράφως τῇ διευθύνσει.

Τύποις Α. ΚΟΝΤΟΓΟΝΗ ὁδὸς Χρυσοσπηλαιώσεως